

Johann Cothmann

Programma Quo Decanus Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor & Professor, suo & Facultatis Theologicae nomine Ad Disputationem Inauguralem Viri Clarissimi Dn. M. Caspari Mauritii, Holsati ... Ad diem 9. Martii publice & solenniter ... habendam ... invitat

Rostochii: Kilius, 1648

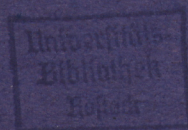
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738366412>

Druck Freier Zugang

R 4 Nov 1648

Lothmann, Johann
Vert: Meunier, Caspar
mit Progr. (2x)

PROGRAMMA

Quo

DECANUS
JOHANNES COTHMAN,
S.S. Theologiæ Doctor & Profes-
sor, suo & Facultatis Theologiæ

nomine

Ad

DISPUTATIONEM INAUGURALEM
VIRI CLARISSIMI
DN. M. CASPARI MAURITII,
Holsati, Logices apud nos Professoris bene

merentis,

Ad diem 9. Martii publicè & solenniter,
Cum Deo, habendam,

Magnificum Dn. Rectorem, Con-
sultissimos, Excellentissimos, Experientissi-
mos & Clariss. Dn. Professores, Reverendos verbi di-
vini Ministros, Eximios artium Magistros, Nobilissimos,
Præstantissimos Dnn. Studiosos, ac singulos Uni-
versitatis cives, ea, qua par est, diligen-
tia invitatur.

ROSTOCHII,

1648

Typ. NICOLAI KILII, Academiae Typographi,

Pincipiorum cujuslibet disci-
plinæ magnam esse utilitatem, imò ne-
cessitatem, res ipsa loquitur. Qui etenim
principiis utitur incertis, statim ille in
ipso impingit limine, adeo ut illud Ciceronis optime
huic quadret: tantum abes à perfectione maximo-
rum operum, ut ne quidem fundamentum jeceris.
Consideret enim quis, quales futuræ sint conclusio-
nes, ex principiis incertis, lubricis ac vacillantibus
deductæ. Coturius præfatione controversiarum
Epitome præmissa Vincentium allegat, patribus in
omnibus adhærendum esse contendentem. Sed ab-
sit à nobis, ut lubrico huic & vacillanti fundamento
insistamus. Erratis, inquit Salvator, nescientes scri-
pturas, Christus à Diabolo tentatus, ad nullum aliud
provocat principium, quam: ἔτιως γέγραπται. Apollo
Judæos convincens Jesum esse Christum, λέγει τῶν γε-
γραμμένων conclusionem suam probat. Illudq; adeo verum
est, ut Ezechiel juxta patrum præcepta incedere ac
judicia illorum custodire vetet. Cum Augustino
Cresconius Grammaticus Cypriani seculo tertio vi-
ventis auctoritatem obijceret, respondet ille: Ego
ejus Epistolæ auctoritate non teneor, quia literas
Cypriani, non ut Canonicas habeo, sed eas ex Ca-
nonicis considero, & quod in eis divinarum scriptu-
rarum

117. 22.

7. 29.

1. 18.

28.

9. v. 18.

2. cont.

6. 31.

rarum auctoritati congruit, cum laude ejus accipio:
quod autem non congruit, cum pace ejus respuo.
Quia itaq; scripturæ tanta est auctoritas, ut illi sine
ulla hæsitacione, Dei enim vox est, credamus, meri-
tò de hac quæstione Sacræ Theologiæ alumnus ac
Candidatus est sollicitus. A Deo namq; in & per
scripturam nobiscum loquente discendum est, quid
de illo sentiendum. Sicuti enim solem nemo videt
sine sole: Sic nemo cognoscit Deum sine Deo. Ve-
ritatem hanc liber Ecclesiis nostris Symbolicus, For-
mula Concordiæ dictus, suo comprobatur suffragio,
dum inquit: credimus, confitemur & docemus, uni-
cam regulam & normam, secundum quam omnia
dogmata, omnesq; doctores æstimari & judicari o-
porteat, nullā omnino, aliam esse, quàm prophetica
& Apostolica scripta, cum veteris, tum N. Testamen-
ti. Illud expendens Candidatus noster, vir Clariss.
Dn. M. CASPARUS MAURITIUS, Logices
Universitatis nostræ Professor dignissimus, hanc uti-
lissimam, totius Theologiæ fundamentum comple-
tentem elegit materiam, ut de summa scripturæ au-
thoritate disputationem conscriberet. Cum verò
laudabilis ac simul vetustus mos exigit, ut Candida-
ti nostri parentes, totumq; studiorum curriculum
breviter recenseamus, & huic nos conformabimus
consuetudini. Natus itaq; Candidatus noster Tun-
deræ in Ducatu Sleswicensi, parentibus honestis &
piis,

piis, qui naturæ debitum jamdudum solverunt, Patre viro Reverendo & clarissimo Dn. JOHANNEM MAURITIO, Ecclesiæ Tunderensis per quadraginta circiter annos pastore, & vicinarum præposito meritissimo: matre ANNA PETERSEN matrona honestissima. Nominati hi parentes cum filio suo ingeniū literis aptum esse animadverterent, maturè cum scholæ patriæ Moderatoribus, viris Reverendis & Eximius, Dn. M. JOHANNI NIFANIO, nunc Ecclesiæ Marnensis in Dithmarsia Pastori fidelissimo, & Dn. SAMUELI BUSINGIO p. m. melioris literaturæ initiis imbuendum tradiderunt. Postquam ex ephebis excessit, annumq; jam ægeret decimum sextum, missus est Candidatus noster Lubecam, ut quæ feliciter jacta erant in schola patriæ fundamenta, illinc altius, majore imprimis magisterio adminiculante, erigeret. Lubecæ verò studia, sua Excellentissimo KIRCHMANNO Rectori ejus Scholæ meritissimo, adeo probavit, ut Candidatum, qui filii studiis præficeretur, censeret eligendum. Anno decimo octavo nondum completo Lubeca discedens, ut qui in utraq; lingua progressus fecerat haut pænitendos, animum artium laudandarum studiis ulterius expolire unicè in votis habuit. De consilio itaq; & sententia Parentis p. m. in hanc nostram Universitatem sese contulit Anno 1633. Cumque studio Theologiæ se consecratum sciret, com-

mitte-

mittere noluit, ut ad eam sine ancillarum ope, philologiae scilicet & philosophiae, affectaret viam. Itaque protinus nomen dedit in Collegium Ebraeum privatum, quod sub ejus in hanc Academiam accessum, aperuerat Cl. vir Dn. M. STEPHANUS HEIN, Ebraeae linguae professor apud nos, dum vivebat, excellent. Theologiae quoque studium paulatim tractare cepit: cum enim collegium aperuissem Theologicum, Candidatus noster nomen suum in eodem professus, sedulum egit auditorem. Quia vero lingua Ebraea Theologiae alumno perquam necessaria, Moderatore Reverendo & Clar. viro Dn. M. GOTFRIDO GESIO, nunc apud Hamburg. Pastore Nicolaitano dignissimo, uberius eandem excoluit. Philosophiae, Theologiae famulantis, fundamenta ex compluribus Collegiis Philosophicis privatis, lectoriis pariter & disputatoriis, Viri admodum Reverendi & Excellentiss. Dn. Doctoris JOHANNIS REINBOTHII, Philosophi & Theologi insignis, nunc per Holsatiam &c. Superintend Ducal. Gen. Amplissimi, audiendo, disputando, hausit. Alios insuper cum privatim, tum publice philosophiam profitentes audivit, imprimis Reverendum & Excellentiss. Dn. D. ABRAHAMUM CALOVIVM, Philosophum & Theologum clarissimum, sub quo disputationem publicam Metaphysicam, non sine auditorum applausu habuit. Quia vero Theologiae

studium primarius Candidati nostri scopus fuit, proinde Professores ejus Facultatis publicè ac privatim docentes sedulò audivit, imprimis Dn. D. QUISTORPIUM Facultatis nostræ Seniore Dn. D. STEPHANUM CLOTZIUM, nunc Ducatus Sleswicensis &c. Superintendentem Regium eminentissimum. Exacto triennio Regiomontum se contulit, & studia hic bene cœpta eodem fervore continuavit. Illic hospitio viri Clariss. & Excellent. Dn. M. ANDRÆ MYLII per integrum triennium, magno cùm studiorum emolumento usus, tantos Candidatus noster fecit progressus, ut & summos in philosophia honores, Amplissimæ facultatis philosophicæ judicio, consecutus sit Anno 1638. & Collegiis Philosophicis habendis, præsidendoque quâ publicè, quâ privatim, gradum exornaret. Professores Theologiæ longè celeberrimos Dn. D. BEHMIUM, Dn. D. MISLENTAM, Dn. D. PUCHEMIUM, Dn. D. CALOVIUM, publicè ac privatim audivit. Anno 1639. in patriam evocatus est, ad Scholæ illustris Bordsholmensis Conrectoratum, quo officio, divina adistente gratia, per triennium fideliter functus est. Cumq; summo teneretur desiderio, Academias nondum sibi visas perlustrandi, quo tandem ad optatum finem Theologiæ unicè sibi deamata studium provehi posset, honestissimam impetravit ante sexennium Anno 42. officii sui Scholastici

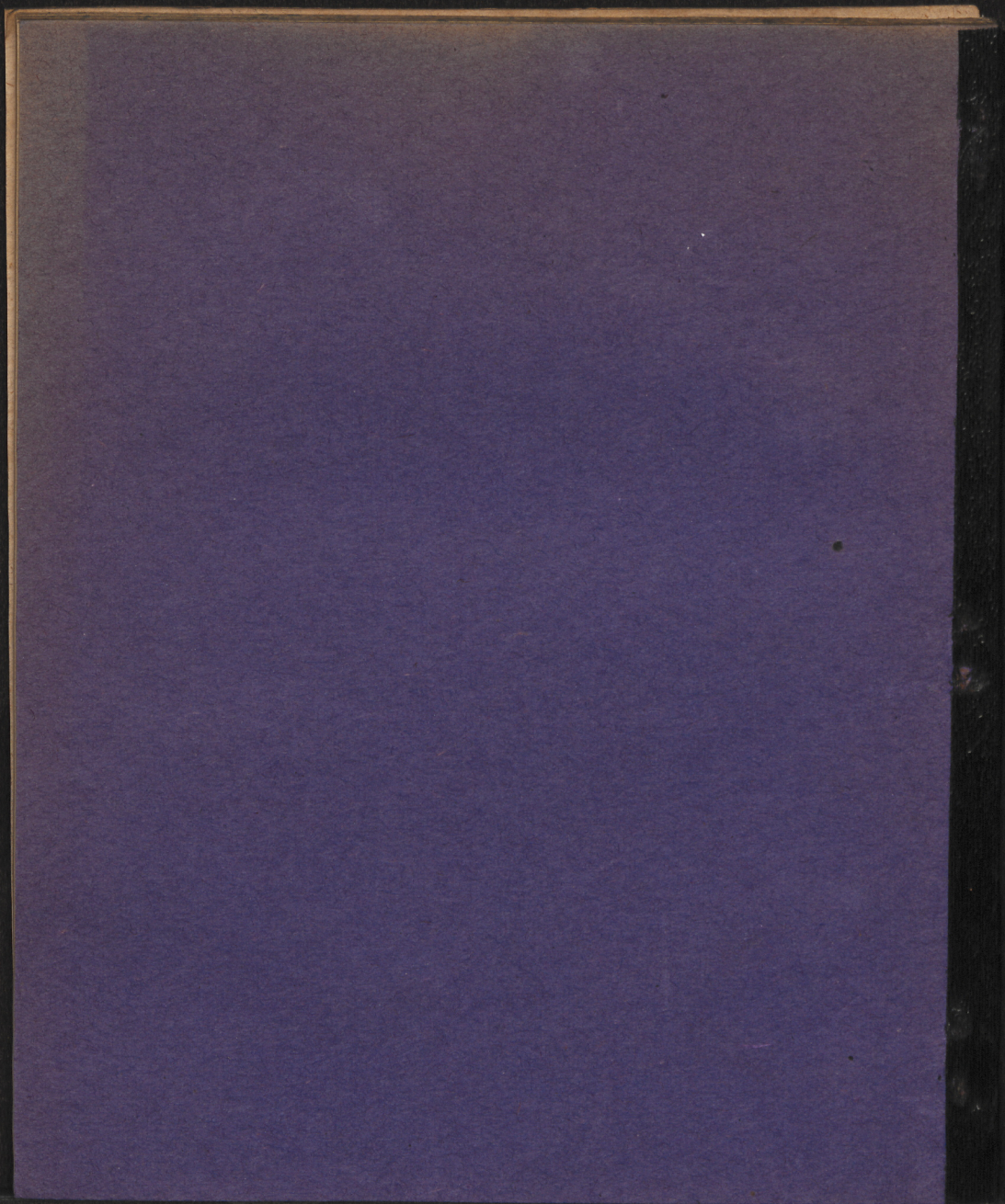
ci

ei dimissionem, inq; hanc nostram Universitatem
rediit, hinc ad alias iturus. Substitit hinc per annum
& disputando in Philosophicis & Theologicis cum
privatim tum publicè Academiæ hujus proceribus
magis innotuit: in quorum numerum paulo ante
cooptatus fuerat Reverendus & Excellentiss. Dn.
M. ELIAS TADDELIUS, amicus Candidati
nostri singularis. Perspecta hac diligentia, Colle-
gium Ducale vacantem Logicæ Professionem Can-
didato nostro obtulit. Cum verò celeberrimas
Germaniæ Academias prius videre satageret, hinc
profectus, primum adiit Academiam Helmstadien-
sem, ubi per aliquot septimanas subsistens, mensa Re-
verendi & Excell. Dn. CONRADI HORNEII, Phi-
losophi & Theologi celeberrimi usus fuit, cæterosq;
inclytæ illius Academiæ professores docentes audi-
vit, illorumq; favorem singularem expertus fuit.
Cumq; inde Wittebergam ire contenderet, certior
factus dulcissimam patriam mole bellica premi, imò
ferme opprimi, & insuper itinerum difficultas obsta-
ret, sistere gradum coactus fuit. Interea ab Amplis-
simo collegio Ducali, denominatus Concordibus
suffragiis Professor Logicæ, & ab Illustrissimo, Re-
verendissimo ac Celsiss. Principe ac Domino, Dn.
ADOLPHO FRIDERICO, &c. Dn. nostro
clementissimo confirmatus fuit. Vocatione hac
accepta, divinæ voluntati sibi parendum judicavit.
Publi-

Publicè igitur ad officium introductus Anno 1644.
officii sui partibus fidelissime perfunctus est. Quia
verò Theologiam semper amavit cæterisq; studiis
prætulit, gradu aliquo in eadem exornari petiit.
Cumq; ad usitatum admitteretur examen, laudabi-
les suos profectus Facultati probavit, omnibusq;
Collegis satisfecit. Ut autem & aliis Candidati no-
stri eruditio innotescat, proinde in publicum illum
de materia valde necessaria ac difficili, summa scri-
pturæ auctoritate, disputaturū 9. mensis Martii pro-
ducimus. A vobis Magnifice Dn. Rector, Excellen-
tissimi Dnn. Professores, Reverendi verbi divini
Ministri, Eximii artium Magistri, Nobilissimi ac
præstantissimi Dnn. Studiosi, summopere conten-
dimus, ut ad diem dictum in Auditorio Majori
confertim confluat, & partim doctè opponen-
do, partim honorifica præsentia actum hunc so-
lennem exornetis. Quod ut ab omnibus Academiæ
civibus fiat, humaniter contendimus ac amice ro-
gamus. P. P. sub Sigillo Facultatis Theo-
logicæ, 27 Februar. Anno

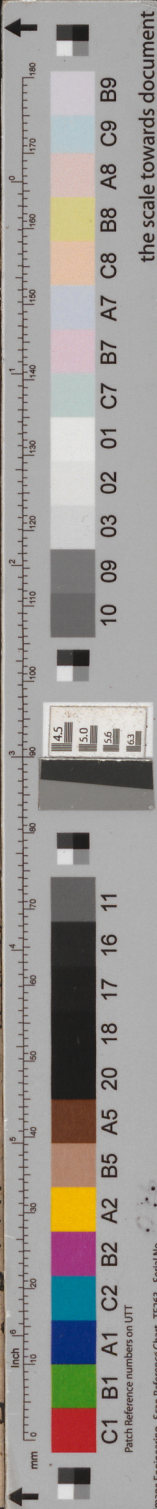
1648.

ci dimissionem, inq; hanc nostram
redit, hinc ad alias iturus. Substitit
& disputando in Philosophicis &
privatim tum publicè Academiæ
magis innotuit: in quorum num-
cooptatus fuerat Reverendus &
M. ELIAS TADDELIUS, a
nostri singularis. Perspecta hac
gium Ducale vacantem Logicæ Pro-
didato nostro obtulit. Cum ve-
Germaniæ Academiæ prius videretur
profectus, primum adiit Academia
sem, ubi per aliquot septimanas sub-
verendi & Excell. Dn. CONRADI
losophi & Theologi celeberrimi us-
inclytæ illius Academiæ professore
vit, illorumq; favorem singularem
Cumq; inde Wittebergam ire con-
factus dulcissimam patriam mole
ferme opprimi, & in super itinerum
ret, sistere gradum coactus fuit. In
simo collegio Ducali, denominat
suffragiis Professor Logicæ, & ab
verendissimo ac Celsiss. Principe a
ADOLPHO FRIDERICO,
clementissimo confirmatus fuit,
accepta, divinæ voluntati sibi paren-

the scale towards document

ritatem
annum
is cum
ceribus
lo ante
is. Dn.
ndidati
, Colle-
n Can-
errimas
t, hinc
tadien-
nfa Re-
I, Phi-
terosq;
s audi-
s fuit.
certior
ni, imò
obsta-
mplis-
rdibus
o, Re-
o, Dn.
nostro
e hac
cavit.
Publi-